

Sygn. akt II K 366/17

1 Ds. 541.2017

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2018 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Gluza

Protokolant: Karolina Raszowska

przy udziale prokuratora ---

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 21 listopada 2017r., 11 stycznia 2018r., 05 kwietnia 2018r., 24 maja 2018r.

sprawy **L. P. (P.)**

syna B. i A. z d. A.

ur. (...) w Ś.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od dnia 14 czerwca 2016 roku do dnia 20 czerwca 2017 roku w M., woj. (...), przywłaszczył powierzony mu w ramach podpisanej umowy leasingu operacyjnego nr (...) z dnia 16.07.2013r. wypowiedzianej skutecznie w dniu 09.12.2015r. - samochód ciężarowy marki F. (...) rok produkcji 2013 o nr VIN: (...) o nr rej. (...), czym spowodował straty na kwotę 67.149,97 złotych na szkodę (...) S.A. z siedzibą we W.,

tj. o przestępstwo z art. 284 § 2 k.k.;

II. w okresie od dnia 14 czerwca 2016 roku do dnia 20 czerwca 2017 roku w M., woj. (...), przywłaszczył powierzony mu w ramach podpisanej umowy leasingu operacyjnego nr (...) z dnia 25.06.2014r. wypowiedzianej skutecznie w dniu 18.12.2015r. samochód ciężarowy marki F. (...) rok produkcji 2014 o nr VIN: (...) o nr rej. (...), czym spowodował straty na kwotę 67.149,97 złotych, na szkodę (...) S.A. z siedzibą we W.,

tj. o przestępstwo z art. 284 § 2 k.k.;

orzeka:

I. uznaje oskarżonego **L. P.** za winnego tego, że w dniu 31 maja 2016r. w C., gmina M., przywłaszczył powierzone mu samochody ciężarowe m-ki F. (...): nr rej. (...) (VIN: (...)) o wartości 54.800 zł oraz nr rej. (...) (VIN: (...)) o wartości 60.900 zł, stanowiące przedmiot umów leasingu operacyjnego nr (...), w ten sposób, że po wypowiedzeniu tychże umów ze skutkiem natychmiastowym przez leasingodawcę i nieuwzględnieniu wniosku o ich wznowienie, odmówił wydania pojazdów upoważnionemu pracownikowi firmy (...) sp. z o.o., realizującemu czynności windykacyjne, czym działał na szkodę (...) S.A. 2 S.K.A. z/s we W. oraz (...) S.A. 3 S.K.A. z/s we W., tj. popełnienia przestępstwa z art. 284 § 2 k.k. i za to, na podstawie tego przepisu, wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 k.k. warunkowo zawiesza oskarżonemu wykonanie wymierzonej mu kary pozbawienia wolności na okres 2 (dwóch) lat próby;

III. na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego do informowania kuratora sądowego o przebiegu okresu próby;

IV. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę:

- na rzecz (...) S.A. 3 S.K.A. z/s we W. kwoty 54.800 zł (pięćdziesiąt cztery tysiące osiemset złotych),

- na rzecz (...) S.A. 2 S.K.A. z/s we W. kwoty 60.900 zł (sześćdziesiąt tysięcy dziewięćset złotych);

V. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) S.A. 2 S.K.A. z/s we W. kwotę 1200 zł tytułem zwrotu poniesionych wydatków;

VI. na podstawie art. 627 k.p.k. obciąża oskarżonego kosztami procesu, a w tym zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 zł tytułem zwrotu wydatków sądowych poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania w sprawie i na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych wymierza mu opłatę w kwocie 180 zł.

SSR Radosław Gluza

UZASADNIENIE WYROKU

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

Oskarżony Ł. P. od 02 maja 2012r. prowadził działalność gospodarczą, której przedmiot stanowił transport drogowy towarów. Głównym miejscem wykonywania działalności przez oskarżonego a zarazem adresem dla doręczeń, była początkowo ul. (...) 5/6, (...)-(...) L.. Następnie oskarżony zmienił adres głównego miejsca wykonywania działalności gospodarczej na ul. (...)Bw C., zaś adres dla doręczeń na ul. (...), (...)-(...) L..

Dowód:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego Ł. P., k. 286, 311,

wydruki z (...), k. 27, 51v.

W dniu 09 lipca 2013r. oskarżony Ł. P. złożył do (...) S.A. S.K.A. we W. wniosek o zawarcie z umowy leasingu operacyjnego, którego przedmiotem był samochód ciężarowy m-ki F. (...) rok. prod. 2013r. o wartości 97.900 zł., oferowany przez (...) sp. z o.o. w Ś..

Dowód:

wniosek o zawarcie umowy leasingu z 09.07.2013r., k. 8, 347,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego Ł. P., k. 286, 311,

zeznania świadka G. W., k. 78,

zeznania świadka P. P. (2), k. 167 – 168.

W dniu 16 lipca 2013r. została zawarta umowa leasingu operacyjnego nr (...) wraz z umową rachunku bankowego, pomiędzy leasingodawcą (...) S.A. S.K.A. we W. a leasingobiorcą Ł. P.. Na jej mocy leasingodawca zobowiązał się nabyć i przekazać oskarżonemu na czas trwania umowy przedmiot leasingu, tj. samochód m-ki F. (...) rok prod. 2013r. o wartości 97.900 zł, od zbywcy (...) sp. z o.o. w Ś.. Ł. P. zobowiązał się natomiast uiszczać opłaty leasingowe do 30.

dnia każdego miesiąca, począwszy od 30.08.2013r., w kwotach netto po 1.447,75 zł. Umowa została zawarta na okres 84 miesięcy od dnia 30 lipca 2020r.

Dowód:

umowa leasingu operacyjnego nr (...), k. 9 – 10,

dyspozycja uruchomienia wykupionych rat leasingowych, k. 17,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego Ł. P., k. 286, 311,

zeznania świadka G. W., k. 78,

zeznania świadka P. P. (2), k. 167 – 168.

Zgodnie z zawartą umową jej integralną częścią były Ogólne Warunki Umowy Leasingu (OWUL) z dnia 10 lipca 2013r., stanowiące załącznik nr 1.

Dowód:

umowa leasingu operacyjnego nr (...), k. 9 – 10,

ogólne warunki umowy leasingu operacyjnego z 10.07.2013r., k. 308a.

Oskarżony po wpłacie zaliczki w kwocie 1.204,17 zł, odebrał w dniu 30 lipca 2013r. od (...) S.A., S.K.A. we W. samochód m-ki F. (...), nr rej. (...), nr VIN (...), stanowiący przedmiot umowy leasingu.

Dowód:

protokół zdawczo – odbiorczy, k. 13,

faktura VAT, k. 20,

oświadczenie klienta, k. 22,

oświadczenie dostawcy, k. 23,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego Ł. P., k. 286, 311.

Oskarżony zarówno w umowie leasingu jak i pozostałych związanych z nią dokumentów podawał jako swój adres ul. (...) 5/6, (...)-(...) L., stanowiący jego adres zameldowania.

Dowód:

wniosek o zawarcie umowy leasingu z 09.07.2013r., k. 8, 347,

umowa leasingu operacyjnego nr (...), k. 9 – 10,

oświadczenie klienta, k. 22.

Po zawarciu umowy Ł. P. zdarzały się opóźnienia w zapłacie comiesięcznych opłat leasingowych, co wiązało się z kierowaniem do niego monitów i wezwań do zapłaty przez leasingodawcę i powodowało powstanie dodatkowych kosztów.

Dowód:

wezwania i monity, k. 308a,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego Ł. P., k. 286, 311,

zeznania świadka P. P. (2), k. 167 – 168.

W czasie trwania umowy doszło do zmiany po stronie leasingodawcy, gdzie jej stroną stał się (...) S.A. 3 S.K.A. we W..

Dowód:

pismo Idea (...) z 26.02.2018r. wraz z załącznikami, k. 346 – 389.

Pismem z dnia 20 listopada 2015r. leasingodawca wezwał oskarżonego do zapłaty w nieprzekraczalnym terminie - do dnia 04 grudnia 2015r., zaległej opłaty nr 28 w wysokości 1.780,73 zł, której termin płatności upłynął w dniu 30 października 2015r. W piśmie tym zastrzeżono, że w przypadku niezastosowania się do wezwania, umowa leasingu zostanie rozwiązana w trybie natychmiastowym zgodnie z §24 ust 1a OWUL.

Dowód:

wezwanie do zapłaty z dnia 20.11.2015r., k. 308a, 349.

W związku z tym, że Ł. P. nie dokonał wpłaty w wyznaczonym terminie, (...) S.A. 3 S.K.A. we W., pismem z dnia 09 grudnia 2015r. wezwał oskarżonego zgodnie z § 24 OWUL do niezwłocznego zwrotu przedmiotu leasingu. Jednocześnie na podstawie §24 ust. 1a OWUL wypowiedział umowę leasingu operacyjnego (...)/OPER/(...), pod warunkiem zawieszającym uiszczenia w nieprzekraczalnym terminie do dnia 23 grudnia 2015r. pełnej kwoty zaległości, tj. kwoty 4.595,50 zł wraz z należnymi odsetkami oraz kwoty 2.136,88 zł tytułem opłaty manipulacyjnej za wyznaczenie dodatkowego ostatecznego terminu płatności. Leasingodawca zastrzegł, że w razie braku wpływu na rachunek (...) S.A. 3 S.K.A. całej kwoty zaległości w wyznaczonym terminie, miało nastąpić rozwiązanie umowy ze skutkiem od dnia następującego po dniu wyznaczonym jako ostateczny termin płatności.

Dowód:

wypowiedzenie umowy leasingu z 09.12.2015r. wraz z potwierdzeniem odbioru, k. 308a,

zestawienie wpłat, k. 384 – 386.

Pisma z dnia 20 listopada 2015r. oraz z dnia 09 grudnia 2015r. zostały przesłane oskarżonemu na adres ul. (...) 5/6, (...)-(...) L.. Pismo wypowiadające umowę leasingu, było dwukrotnie awizowane i nie zostało podjęte przez Ł. P..

Dowód:

zeznania świadka Ł. K., k. 309v – 310,

wezwanie do zapłaty z dnia 20.11.2015r., k. 308a, 349.

wypowiedzenie umowy leasingu z 09.12.2015r. wraz z potwierdzeniem odbioru, k. 308a.

Oskarżony dokonał w wyznaczonym terminie jedynie częściowej spłaty zaległości z tytułu umowy leasingu operacyjnego (...)/OPER/(...).

Dowód:

zeznania świadka Ł. K., k. 309v – 310,

zestawienie wpłat, k. 384 – 386.

W dniu 06 czerwca 2014r. oskarżony Ł. P. złożył wniosek o zawarcie z (...) S.A. 2 S.K.A. we W. umowy leasingu operacyjnego, którego przedmiotem był samochód ciężarowy m-ki F. (...) rok prod. 2014r. o wartości 99.999 zł., oferowany przez (...) sp. z o.o. w Ś..

Dowód:

wniosek o zawarcie umowy leasingu z 06.06.2014r., k. 36, 348,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego Ł. P., k. 286, 311,

zeznania świadka G. W., k. 78,

zeznania świadka P. P. (2), k. 167 – 168.

W dniu 25 czerwca 2014r. została zawarta umowa leasingu operacyjnego nr (...), pomiędzy leasingodawcą (...) S.A. 2 S.K.A. we W. a leasingobiorcą Ł. P.. Na jej mocy leasingodawca zobowiązał się nabyć i przekazać oskarżonemu na czas trwania umowy przedmiot leasingu, tj. samochód m-ki F. (...) rok prod. 2014r. o wartości 99.999 zł, od zbywcy (...) sp. z o.o. w Ś.. Ł. P. zobowiązał się uiszczać opłaty leasingowe do 09. dnia każdego miesiąca, począwszy od 09.08.2014r., w kwotach netto po 1.931,68 zł. Umowa została zawarta na okres 84 miesięcy od dnia 09 lipca 2014r.

Dowód:

umowa leasingu operacyjnego nr (...), k. 37,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego Ł. P., k. 286, 311,

zeznania świadka G. W., k. 78,

zeznania świadka P. P. (2), k. 167 – 168.

Zgodnie z zawartą umową jej integralną częścią były Ogólne Warunki Umowy Leasingu (OWUL) z dnia 01 czerwca 2014r., stanowiące załącznik nr 1.

Dowód:

umowa leasingu operacyjnego nr (...), k. 37,

ogólne warunki umowy leasingu operacyjnego z 01.06.2014r., k. 308a.

Oskarżony po wpłacie zaliczki w kwocie 1.229,99 zł, odebrał w dniu 05 sierpnia 2014r. od (...) S.A. 2 S.K.A. we W. samochód m-ki F. (...), nr rej. (...), nr VIN (...), stanowiący przedmiot umowy leasingu

Dowód:

protokół zdawczo – odbiorczy, k. 38,

faktura VAT, k. 39,

oświadczenie klienta, k. 41,

oświadczenie dostawcy, k. 42,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego Ł. P., k. 286, 311.

Oskarżony zarówno w umowie leasingu, jak i pozostałych związanych z nią dokumentach, podawał jako swój adres ul. (...), (...)-(…) L.. W związku z tym, że pisma od leasingodawcy były kierowane na poprzedni adres Ł. P., tj. ul. (...)

5/6, (...)-(...) L., wykupił on na poczcie opcję przekierowania korespondencji na adres sklepu prowadzonego przez jego partnerkę E. S..

Dowód:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego Ł. P., k. 286, 311,

wniosek o zawarcie umowy leasingu z 06.06.2014r., k. 36, 348,

umowa leasingu operacyjnego nr (...), k. 37,

oświadczenie klienta, k. 41.

Po zawarciu umowy Ł. P. zdarzały się opóźnienia w zapłacie comiesięcznych opłat leasingowych, co wiązało się z kierowaniem do niego wezwań do zapłaty i monitów przez leasingodawcę i skutkowało powstaniem dodatkowych kosztów.

Dowód:

wezwania i monity, k. 308a,

zeznania świadka Ł. K., k. 309v – 310.

Pismem z dnia 30 listopada 2015r. leasingodawca przesłał do oskarżonego wezwanie do zapłaty w nieprzekraczalnym terminie do dnia 14 grudnia 2015r., zaległej opłaty nr 17 w wysokości 2.397,15 zł, której termin płatności upłynął w dniu 09 listopada 2015r. W piśmie tym zastrzeżono, że w przypadku niezastosowania się do wezwania, umowa leasingu zostanie rozwiązana w trybie natychmiastowym zgodnie z §24 ust 1a OWUL.

Dowód:

wezwanie do zapłaty z dnia 30.11.2015r., k. 308a.

W związku z tym, że Ł. P. nie dokonał wpłaty w wyznaczonym terminie, (...) S.A., 2 S.K.A. we W., pismem z dnia 18 grudnia 2015r. wezwał oskarżonego zgodnie z § 24 OWUL do niezwłocznego zwrotu przedmiotu leasingu. Jednocześnie na podstawie §24 ust. 1a OWUL wypowiedział umowę leasingu operacyjnego (...) /OPER/ (...), pod warunkiem zawieszającym uiszczenia w nieprzekraczalnym terminie do dnia 01 stycznia 2016r. pełnej kwoty zaległości tj. 6.591,71 zł wraz z należnymi odsetkami oraz kwoty 2.876,58 zł tytułem opłaty manipulacyjnej za wyznaczenie dodatkowego ostatecznego terminu płatności. Zgodnie z tym pismem w razie braku wpływu na rachunek (...) S.A. 2 S.K.A. całej kwoty zaległości w wyznaczonym terminie miało nastąpić rozwiązanie umowy ze skutkiem od dnia następującego po dniu wyznaczonym jako ostateczny termin płatności.

Dowód:

wypowiedzenie umowy leasingu z 18.12.2015r. wraz z potwierdzeniem odbioru, k. 308a,

zestawienie wpłat, k. 387 – 389.

Pisma z dnia 30 listopada 2015r. oraz z dnia 18 grudnia 2015r. zostały przesłane oskarżonemu na adres ul. (...) 5/6, (...)-(...) L.. Pismo wypowiadające umowę leasingu odebrała w dniu 28 grudnia 2015r. partnerka oskarżonego E. S..

Dowód:

wypowiedzenie umowy leasingu z 18.12.2015r. wraz z potwierdzeniem odbioru, k. 308a,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego Ł. P., k. 286, 311.

Ł. P. dokonał w wyznaczonym terminie jedynie częściowej spłaty zaległości z tytułu umowy leasingu operacyjnego (...)/OPER/ (...).

Dowód:

zestawienie wpłat, k. 387 – 389,

zeznania świadka Ł. K., k. 309v – 310.

Pomimo rozwiązania z dniem 24 grudnia 2015r. umowy leasingu nr (...) oraz rozwiązania z dniem 02 stycznia 2016r. umowy leasingu nr (...) Ł. P. nie zwrócił leasingodawcy samochodów m-ki F. (...) o nr rej. (...).

Dowód:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego Ł. P., k. 286, 311,

zeznania świadka Ł. K., k. 309v – 310.

Powyższe skutkowało tym, że (...) S.A. przekazała sprawę firmie windykacyjnej (...) S.A. we W., udzielając jej pełnomocnictwa do przeprowadzenia czynności zmierzających do odzyskania pojazdów, stanowiących przedmiot wypowiedzianych umów leasingu. Firma ta prowadziła już sprawę samochodów wziętych przez oskarżonego w leasing, na podstawie umów nr (...), które również zostały rozwiązane. W tymże przypadku Ł. P., po tym jak nawiązał z nim kontakt pracownik firmy (...), zwrócił te pojazdy na wskazany parking w dniu 19 stycznia 2016r.

Dowód:

zeznania świadka Ł. K., k. 309v – 310,

zeznania świadka J. C., k. 157, 310 – 311,

potwierdzenia zwrotu pojazdów, k. 236 – 237,

dokumentacja (...), k. 308a.

Ł. P. wykorzystywał natomiast w dalszym ciągu w prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej samochody m-ki F. (...) nr rej. (...), zapewniając I. C., że zamierza uzyskać kredyt i spłacić zadłużenie z umów leasingu.

Dowód:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego Ł. P., k. 286, 311,

zeznania świadka J. C., k. 157, 310 – 311.

Jednocześnie ustanowiony przez Ł. P. pełnomocnik – r.pr. K. L. pismem z dnia 27 stycznia 2016r. zwrócił się do (...) S.A. o wznowienie umów leasingu nr (...). Prowadził on następnie w tym zakresie rozmowy i korespondencję, które nie doprowadziły do kontynuacji wskazanych umów.

Dowód:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego Ł. P., k. 286, 311,

pismo z 27.01.2016r., k. 370 – 372,

wydruki wiadomości e-mail, k. 357 – 369,

wydruki wiadomości e-mail, k. 235, 238 – 239, 240,

zeznania świadka Ł. K., k. 309v – 310.

Następnie powołany przez Ł. P. nowy pełnomocnik – r.pr. M. B. pismem z dnia 17 maja 2016r. ponownie zwrócił się do (...) S.A. o wznowienie umów leasingu, których przedmiotem były pojazdy m-ki F. (...) nr rej. (...).

Dowód:

pismo z dnia 17 maja 2016r. o wznowienie umów leasingu, k. 6, 174.

Pismem datowanym na 18 kwietnia 2016r., firma (...) S.A. wezwała ostatecznie oskarżonego do wydania w t. 3 dni samochodów m-ki F. (...) nr rej. (...) i nr rej. (...). Pismo to zostało doręczone pełnomocnikowi Ł. P., r.pr. M. B. w dniu 10 czerwca 2016r.

Dowód:

wezwanie z dnia 18.04.2016r. wraz z potwierdzeniem odbioru, k. 5 – 5b.

Wykonując dalsze czynności windykacyjne w celu odzyskania samochodów stanowiących przedmiot rozwiązanych umów leasingu nr (...), I. C. w dniu 31 maja 2016r. przeprowadził rozmowę telefoniczną z Ł. P.. Pomimo oświadczenia oskarżonemu o ciążyącym na nim obowiązku zwrotu pojazdów, Ł. P. stwierdził, że odmawia ich wydania. Nie odpowiedział również na pytanie gdzie się one znajdują.

Dowód:

zeznania świadka J. C., k. 157, 310 – 311.

Wartość samochodu m-ki F. (...), stanowiącego przedmiot umowy leasingu operacyjnego nr (...) na dzień 24.12.2015r., wynosiła 54.800 zł. Wartość samochodu m-ki F. (...), stanowiącego przedmiot umowy leasingu operacyjnego nr (...) na dzień 02.01.2016r., wynosiła 60.900 zł

Dowód:

wyceny pojazdów, k. 265 – 266.

Ł. P. ma 37 lat, pozostaje w nieformalnym związku, posiada na utrzymaniu troje dzieci. Oskarżony prowadzi działalność gospodarczą, uzyskując miesięcznie około 3-4 tys. złotych. Nie był karany sędownie za przestępstwa.

Dowód:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego Ł. P., k. 286, 311,

informacja z K., k. 211 – 212,

notatka urzędowa w trybie art. 213 § 1 k.p.k., k. 220.

Ł. P. w toku całego postępowania nie przyznał się do zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, że nie zwrócił pojazdów gdyż uważa że umowy leasingu były bezpodstawnie wypowiedziane, wskazując na sprzeczność treści wypowiedzeń z kodeksem cywilnym. Oskarżony sprecyzował, iż chodziło tu nieprawidłowe użycie przez leasingodawcę sformułowań o rozwiązaniu umów, zamiast o ich wypowiedzeniu. Ł. P. podał, że posiadał opóźnienia w zapłacie rat leasingowych, dodając że nie ma pojęcia czy mogły one skutkować wypowiedzeniem umów. Wyjaśnił, że w przypadku dwóch innych umów leasingu, które zostały wypowiedziane, zwrócił pojazdy na parking wskazany przez (...). Dodał przy tym, że firma ta, wbrew ustaleniom, nie przekazała mu ich z powrotem do korzystania, nie zgodziła się na wznowienie umów.

Stwierdził również „Zdaję sobie sprawę, że te dwa samochody nie są moją własnością, nie chcę ich włączyć do swojego majątku, tylko chcę, żeby się prawidłowo rozliczyli”. (k. 311)

Ponadto Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Ustalenia stanu faktycznego sąd poczynił w oparciu o wiarygodne zeznania świadków I. C., Ł. K., G. W., P. P. (2) oraz wymienione na wstępie dowody o charakterze materialnym. Opierając się na wskazanych dowodach sąd miał na uwadze to, że tworzyły one spójny i konsekwentny opis zdarzenia podlegającego rozpoznaniu.

Odnosząc się z kolei do wyjaśnień złożonych przez oskarżonego Ł. P., sąd wziął je pod uwagę jedynie w takim zakresie, w jakim dawały się pogodzić z dowodami uznanymi przez sąd za wiarygodne. Zdaniem sądu tłumaczenie przez oskarżonego powodu odmowy wydania pojazdów, nie zasługiwało na uwzględnienie. Wskazywanie przez Ł. P. na kwestie związane z użyciem niewłaściwych sformułowań w kierowanych do niego pismach, a przez to bezskuteczność dokonanych czynności prawnych, nie znajduje uzasadnienia w obowiązujących przepisach. Zdaniem sądu powyższe wynika tylko i wyłącznie z przyjętej przez oskarżonego linii obrony. Wnioskowanie przedstawione przez Ł. P. na użytek sprawy karnej, nie znalazło potwierdzenia w żadnym z pism, które jego pełnomocnicy kierowali do leasingodawcy. Dodatkowo w opozycji do twierdzeń oskarżonego stoi treść przedłożonego przez niego wydruku wiadomości e-mail z 28.12.2016r., którą przesłał do niego jego pełnomocnik r.pr. M. B.. Wbrew wyjaśnieniom oskarżonego wynika z niej, że to sam oskarżony miał zająć stanowisko o nieskuteczności wypowiedzeń umowy a nie, że zostało mu ono zasugerowane przez pełnomocnika (vide k. 173).

Na podstawie analizy wskazanych dowodów sąd uznał, że sprawstwo i wina Ł. P. w zakresie przypisanego mu czynu z art. 284 § 2 k.k. nie budzą wątpliwości.

W doktrynie prawa karnego przyjmuje się, że istota przestępstwa przywłaszczenia opisanego w art. 284 k.k. polega na bezprawnym potraktowaniu przez sprawcę uzyskanej wcześniej cudzej rzeczy jak swojej własnej. Zamiar przywłaszczenia (animus rem sibi habendi) musi być przy tym powiązany ze świadomością sprawcy o braku tytułu prawnego ku temu. Okolicznością tworzącą typ kwalifikowany przywłaszczenia w postaci sprzeniewierzenia, jest fakt powierzenia sprawy rzeczy przez jej właściciela. Dochodzi tu więc do swoistego nadużycia zaufania, jakim właściciel rzeczy obdarzył sprawcę. Rzeczą powierzoną jest rzecz wydana sprawcy w określonym celu, za dobrowolną zgodą jej właściciela. Nie dochodzi tu jednak do przeniesienia prawa własności do tej rzeczy, ale uzyskania przez sprawcę innych praw do rzeczy (np. prawa do jej używania i pobierania pożytków) [tak Kodeks karny. Komentarz do art. 284, red. prof. dr hab. R. S., rok. 2018, wyd. 21, publ. L.].

Stwierdzając popełnienie przez Ł. P. przestępstwa z art. 284 § 2 k.k., sąd ustalił że zrealizował on swoim zachowaniem wszelkie znamiona strony przedmiotowej i podmiotowej wskazanego występku. Oskarżony bowiem w dniu 31 maja 2016r. w miejscu prowadzenia przez siebie działalności gospodarczej, tj. C. gm. M., przywłaszczył powierzone mu na podstawie dwóch umów leasingu operacyjnego pojazdy m-ki F. (...) o nr rej. (...). Polegało to na tym, że pomimo wypowiedzenia tychże umów ze skutkiem natychmiastowym przez leasingodawcę i nieuwzględnieniu wniosku o ich wznowienie, Ł. P. odmówił wydania pojazdów upoważnionemu pracownikowi firmy (...) S.A. I. C., realizującemu czynności windykacyjne.

Dokonując ustaleń co do ciężącej na oskarżonym powinności zwrotu samochodów na rzecz leasingodawcy, sąd miał na uwadze to, że zaktualizowała się ona po jego stronie w związku ze skutecznym wypowiedzeniem tychże umów. Z przeprowadzonej analizy dokumentów dołączonych w sprawie, wynika iż podmioty udzielające leasingu w przypadku obu umów dokonały ich skutecznego rozwiązania, zgodnie z warunkami przewidzianymi w Ogólnych Warunkach Umów Leasingu. W tym zakresie wskazać należy, że w myśl § 24 ust. 1 lit a OWUL z dnia 10 lipca 2013r. i z dnia 01 czerwca 2014r., umowa leasingu mogła zostać przez leasingodawcę wypowiedziana ze skutkiem natychmiastowym przed terminem jej zakończenia, gdy leasingobiorca dopuścił się zwłoki w zapłacie którejkolwiek z opłat leasingowych, pomimo wcześniejszego wyznaczenia mu na piśmie dodatkowego terminu do jej zapłaty, z zagrożeniem możliwości wypowiedzenia umowy w trybie natychmiastowym, w przypadku nie uiszczenia tej opłaty w terminie. Zgodnie z §24 ust. 3 OWUL „W przypadkach wymienionych w ust. 1 oraz ust. 2, leasingodawca może, przed rozwiązaniem umowy

leasingu, dodatkowo wezwać leasingobiorcę do zwrotu przedmiotu leasingu ze skutkiem natychmiastowym, przed terminem ich zakończenia”. Z kolei w myśl §27 OWUL leasingobiorca w razie wypowiedzenia umowy przed terminem jej zakończenia był zobowiązany, w terminie 3 dni od dnia jej rozwiązania, zwrócić przedmiot leasingu wraz ze wszystkimi dokumentami do siedziby leasingodawcy lub miejsca przez niego wskazanego, celem jego protokolarnego odbioru.

Stwierdzając dochowanie przez firmę (...) warunków do rozwiązania umów z Ł. P. przed terminem na jaki zostały zawarte, sąd miał na uwadze to, że oskarżony popadł w zwłokę w zapłacie poszczególnych rat leasingu. Nie dokonał również płatności zaległych kwot w wyznaczonych mu przez leasingodawcę terminach. Pisma na mocy których doszło do wypowiedzenia umów leasingu oskarżonemu, zostały mu skutecznie doręczone. Oskarżony ani jego pełnomocnicy w kontaktach z firmą (...) nie kwestionowali tego, że doszło do wypowiedzenia umów i podejmowali działania zmierzające do ich wznowienia.

Ł. P. kontestując prawidłowość dokonanych wypowiedzeń w toku niniejszego procesu wskazał na niewłaściwie sformułowany przez leasingodawcę rygor, na wypadek niewywiązania się przez niego z wyznaczonego dodatkowego terminu do spłaty zaległości. Mianowicie chodziło tu o użycie przez leasingodawcę sformułowania o zagrożeniu rozwiązaniem umowy ze skutkiem natychmiastowym, zamiast sformułowania o wypowiedzeniu umowy ze skutkiem natychmiastowym. Zdaniem sądu podana przez oskarżonego kwestia pozostaje prawnie irrelevantna. Zawarte w pismach skierowanych do oskarżonego wyrażenia posiadają to samo znaczenie i brak jest podstaw do tego aby z ich zamiennego użycia wywodzić bezskuteczność dokonanej czynności prawnej. Co więcej sformułowania o wypowiedzeniu i rozwiązaniu ze skutkiem natychmiastowym umowy leasingu są też używane jako synonimy w dokumentach OWUL, stanowiących załączniki do zawartych umów.

Mając powyższe na uwadze wskazać należy, iż zatrzymanie przez Ł. P., wbrew obowiązкови zwrotu właścicielowi samochodów stanowiących przedmiot umów leasingu, było bezprawne. Pomimo tego, że oskarżony wiedział o tym, że jego wniosek o wznowienie umów nie został pozytywnie rozpatrzony, w dalszym ciągu korzystał on z tych pojazdów. Oskarżony wyraźnie odmówił ich wydania oświadczając to podczas rozmowy telefonicznej z pracownikiem firmy windykacyjnej I. C. w dniu 31.05.2016r. Datę tę sąd przyjął też jako czas popełnienia przestępstwa. Od tego momentu oskarżony zmanifestował bowiem w sposób wyraźny zamiar polegający na wykonywaniu uprawnień tak jak właściciel, w stosunku do rzeczy powierzonych mu na podstawie umów leasingu. Wcześniej natomiast z uwagi na toczące się rozmowy co do wznowienia umów brak było podstaw do stwierdzenia po stronie oskarżonego w sposób kategoriyczny zamiaru przywłaszczenia pojazdów.

Dokonując zmiany kwalifikacji prawnej czynu przypisanego Ł. P. w stosunku do tej zawartej w akcie oskarżenia, sąd uznał, że dopuścił się on jednego przestępstwa z art. 284 § 2 k.k. Oskarżony w tym samym czasie odmówił bowiem wydania obu samochodów windykatorowi upoważnionemu przez leasingodawców, co powoduje, że nie może tu być mowy o podzielności czynności sprawczej, polegającej na ich przywłaszczeniu.

Czyn oskarżonego był umyślny i zawiniony, nie zachodziły okoliczności wyłączające winę ani bezprawność.

Wymierzając oskarżonemu Ł. P. karę za przypisane mu przestępstwo sąd baczył na dyrektywy wskazane w art. 53 k.k., uwzględniając stopień zawinienia i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, a nadto cele zapobiegawcze i wychowawcze, która to kara winna wobec niego osiągnąć. Mając na uwadze okoliczności popełnionego przestępstwa, a w tym niemałą wartość pojazdów przywłaszczonych przez oskarżonego oraz jego dotychczasową niekaralność, sąd orzekł wobec Ł. P. karę 10 miesięcy pozbawienia wolności. W ocenie sądu powyższa kara pozostaje adekwatną sankcją, czyniąc zadość względem prewencji indywidualnej i generalnej.

Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności na okres 2 lat próby, uznając, iż zastosowanie środka probacyjnego spełni swe wychowawczo – prewencyjne cele wobec jego osoby. Wydając powyższe rozstrzygnięcie, sąd miał na uwadze dotychczasowy sposób życia oskarżonego, który nie był karany

sądownie za przestępstwa. Jednocześnie sąd zobowiązał Ł. P. do informowania kuratora sądowego o przebiegu okresu próby.

W pkt IV wyroku sąd orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem na rzecz pokrzywdzonych podmiotów, tj. (...) S.A. 3 S.K.A. i (...) S.A. 2 S.K.A. Ustalając jej wysokość sąd miał na uwadze wartość przywłaszczonych przez oskarżonego pojazdów, wskazaną w wycenach z dnia 20.07.2017r., k. 265 – 266 a.s.

Wydając wyrok skazujący wobec Ł. P., sąd obciążył oskarżonego kosztami procesu a tym sąd zasądził od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) S.A. 2 S.K.A. we W. kwotę 1.200 zł, tytułem zwrotu poniesionych w sprawie wydatków. Na kwotę tę składał się koszt zastępstwa prawnego oskarżyciela posiłkowego przez pełnomocnika będącego adwokatem, który został ustalony w stawce minimalnej przewidzianej rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokatów, tj. 360 zł za dochodzenie i 840 zł za rozprawę prowadzoną w trybie zwyczajnym. Ponadto sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot wydatków sądowych poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania w sprawie i wymierzył mu opłatę, w wysokości przewidzianej ustawą.

SSR Radosław Gluza